

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2006-2007

28 MARS 2007

**Projet de loi portant des dispositions
diverses (IV)***Procédure d'évocation***RAPPORT**FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES SOCIALES
PAR
M. VANKRUNKELSVEN**BELGISCHE SENAAAT**

ZITTING 2006-2007

28 MAART 2007

**Wetsontwerp houdende diverse
bepalingen (IV)***Evocatieprocedure***VERSLAG**NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE SOCIALE AANGELEGENHEDEN
UITGEBRACHT DOOR
DE HEER VANKRUNKELSVEN

Composition de la commission / Samenstelling van de commissie :

Présidente / Voorzitter : Annemie Van de Casteele.**Membres / Leden :**

SP.A-SPIRIT	Jacinta De Roeck, Christel Geerts, Fatma Pehlivan.
VLD	Nele Lijnen, Annemie Van de Casteele, Patrik Vankrunkelsven.
PS	Sfia Bouarfa, Jean Cornil, Franco Seminara.
MR	Jihane Annane, Jacques Brotchi, Marc Wilmots.
CD&V Vlaams Belang ROW>	Wouter Beke, Mia De Schamphelaere. Frank Creyelman, Wim Verreycken. CDH

Suppléants / Plaatsvervangers :

Mimount Bousakla, Bart Martens, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke.
Stéphanie Anseeuw, Margriet Hermans, Jeannine Leduc, Stefaan Noreilde.
Pierre Galand, Joëlle Kapompolé, Philippe Mahoux, Olga Zrihen.
Marie-Hélène Crombé-Berton, Christine Defraigne, Alain Destexhe, François Roelants du Vivier.
Etienne Schoupe, Jan Steverlynck, Elke Tindemans.
Yves Buysse, Nele Jansegers, Karim Van Overmeire.
Clotilde Nyssens.

Christian Brot-
corne, Francis
Delpérée.*Voir :***Documents du Sénat :****3-2121 - 2006/2007 :**N° 1 : Projet évoqué par le Sénat.
N° 2 : Amendements.
N°s 3 et 4 : Rapports.*Zie :***Stukken van de Senaat :****3-2121 - 2006/2007 :**Nr. 1 : Ontwerp geëvoceerd door de Senaat.
Nr. 2 : Amendementen.
Nrs. 3 en 4 : Verslagen.

I. INTRODUCTION

Le projet de loi qui fait l'objet du présent rapport relève de la procédure bicamérale facultative et a été déposé à la Chambre des représentants le 29 janvier 2007 par le gouvernement. Il a été adopté par la Chambre le 15 mars 2007 et transmis le même jour au Sénat, qui l'a évoqué le 20 mars 2007.

La commission des Affaires sociales, qui était saisie des articles 64 à 70 et 225 à 234, a examiné ce projet de loi au cours de ses réunions des 21 et 28 mars 2007, en présence de M. P. Vanvelthoven, ministre de l'Emploi, et de M. R. Demotte, ministre des Affaires sociales et de la Santé publique.

II. EXPOSÉS INTRODUCTIFS

1. Exposé introductif de M. Vanvelthoven, ministre de l'Emploi

M. Vanvelthoven, ministre de l'Emploi, précise que le titre Emploi apporte quelques modifications mineures, principalement d'ordre technique, à la loi sur l'apprentissage, à la loi concernant les fonds de sécurité d'existence et à la loi sur les accidents du travail.

Chapitre 1er : apprentissage de professions de salariés (art. 64)

La loi sur l'apprentissage dispose que le contrat d'apprentissage doit être conclu avant que l'apprenti n'ait atteint l'âge de 18 ans. La loi fixe également les modalités de dérogation à cette condition d'âge. Cette dernière disposition a toutefois donné lieu à des interprétations divergentes (à savoir, un secteur peut-il lui-même prévoir une dérogation ou le CNT doit-il d'abord autoriser celle-ci ?)

La loi précise désormais que les secteurs peuvent déroger à cette condition d'âge, sans intervention préalable du CNT. C'est ce qui se passait déjà dans la pratique.

Chapitre 2 : modification de la loi du 7 janvier 1958 concernant les Fonds de sécurité d'existence (art. 65-66)

Les statuts des Fonds de sécurité d'existence, fixés par CCT, ne comprennent souvent que le lieu d'établissement du Fonds (par exemple, Bruxelles) et non pas l'adresse complète. Dans la pratique administrative, cela donne souvent lieu à des erreurs. Désormais, la loi précise que l'adresse complète doit être renseignée.

I. INLEIDING

Dit optioneel bicameraal wetsontwerp werd in de Kamer van volksvertegenwoordigers op 29 januari 2007 ingediend als een wetsontwerp van de regering (stuk Kamer, nr. 51-2873/1). Het werd door de Kamer aangenomen op 15 maart 2007 en op diezelfde dag overgezonden aan de Senaat, die het wetsontwerp op 20 maart 2007 heeft geëvoceerd.

De commissie voor de Sociale Aangelegenheden, die werd gevat door de artikelen 64 tot 70 en 225 tot 234 heeft dit wetsontwerp besproken tijdens haar vergaderingen van 21 en 28 maart 2007 in aanwezigheid van de heer P. Vanvelthoven, minister van Werk, en van de heer R. Demotte, minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid.

II. INLEIDENDE UITEENZETTINGEN

1. Inleidende uiteenzetting van de heer Vanvelthoven, minister van Werk

De heer Vanvelthoven, minister van Werk, verklaart dat de titel Werk enkele kleine, in essentie technische wijzigingen bevat, van de wet op het leerlingenwezen, de wet betreffende de fondsen voor bestaanszekerheid en de arbeidsongevallenwet.

Hoofdstuk 1 : Leerlingenstelsel voor werknemersberoepen (art. 64)

De wet op het leerlingenwezen bepaalt dat de leerovereenkomst moet zijn gesloten voordat de leerling 18 jaar is. De wet bepaalt eveneens op welke manier van deze leeftijdsvoorwaarde kan worden afgeweken. Deze laatste bepaling gaf echter aanleiding tot verschillende interpretaties (namelijk kan een sector zelf in een afwijking voorzien of moet de NAR eerst deze afwijking mogelijk maken).

Er wordt nu in de wet verduidelijkt dat de sectoren van deze leeftijdsvoorwaarde kunnen afwijken, zonder dat eerst de NAR moet tussenkomen. Dit is wat ook in de praktijk al gebeurde.

Hoofdstuk 2 : Wijziging van de wet van 7 januari 1958 betreffende de Fondsen voor Bestaanszekerheid (art. 65-66)

De statuten van de Fondsen voor Bestaanszekerheid, vastgelegd bij CAO, bevatten vaak alleen maar de plaats van vestiging van het Fonds (bijvoorbeeld Brussel) en niet het volledige adres. Dit leidt in de administratieve praktijk vaak tot vergissingen. Het wordt nu in de wet verduidelijkt dat het volledige adres moet worden opgegeven.

Chapitre 3 : accidents du travail (art. 67-70)

Section 1 — Plan comptable spécifique du Fonds des accidents du travail

La loi sur les accidents du travail continue de renvoyer, en ce qui concerne la comptabilité à tenir, à la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, bien que le FAT ne relève plus de cette loi depuis longtemps. Cette situation a engendré un flou juridique quant à la comptabilité à tenir.

Ce renvoi doit dès lors être remplacé par un renvoi à la comptabilité à tenir conformément à l'arrêté royal du 3 avril 1997 portant des mesures en vue de la responsabilisation des institutions publiques de sécurité sociale.

Section 2 — Traitement des plaintes et des demandes de médiation par le Fonds des accidents du travail

L'arrêté royal du 21 juin 2006 modifiant le traitement des plaintes dans le secteur des assurances a créé un service de médiation pour les assurances. Ce service serait également compétent en matière d'accidents du travail.

Il importe toutefois de distinguer la relation établie entre le preneur d'assurance et l'entreprise d'assurance de celle qui concerne la victime et l'entreprise d'assurance.

Il va de soi que le Fonds des accidents du travail n'intervient pas dans la première de ces deux relations. En revanche, le traitement des plaintes formulées par la victime au sujet de l'examen de son accident du travail et du contrôle en matière d'assurance obligatoire et d'affiliation d'office relèvent bien des compétences intrinsèques du Fonds.

Le secteur des accidents du travail dispose dès lors de son propre système de traitement des plaintes et de médiation. L'arrêté royal du 21 juin 2006 cité plus haut ne doit pas y porter atteinte.

Le nouvel article 87ter doit préciser les compétences du Fonds des accidents du travail dans ce domaine et veiller à ce que celles-ci soient en concordance avec les dispositions de l'arrêté royal du 21 juin 2006. Ainsi, cet article précise que le Fonds des accidents du travail est seul compétent pour traiter des plaintes et des demandes de médiation qui s'inscrivent dans le cadre de ses missions légales.

Le nouvel article 87^{quater} permet de conclure un protocole afin de régler la transmission réciproque entre le Fonds des accidents du travail et le service de

Hoofdstuk 3 : Arbeidsongevallen (art. 67-70)

Afdeling 1 — Specifiek boekhoudplan van het Fonds voor arbeidsongevallen

In de arbeidsongevallenwet wordt voor de te voeren boekhouding nog steeds naar de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut verwezen, hoewel het FAO al lang niet meer onder die wet valt. Hierdoor ontstond een juridische onduidelijkheid rond de te voeren boekhouding.

Deze verwijzing dient dan ook te worden vervangen door een verwijzing naar de te voeren boekhouding overeenkomstig het koninklijk besluit van 3 april 1997 houdende maatregelen met het oog op de responsabilisering van de openbare instellingen van sociale zekerheid.

Afdeling 2 — Behandeling van klachten en bemiddelingsverzoeken door het Fonds voor arbeidsongevallen

Het koninklijk besluit van 21 juni 2006 houdende wijziging van de klachtenbehandeling in de verzekeringssector voorziet in de oprichting van een Ombudsdienst Verzekeringen. Deze dienst zou ook bevoegd zijn inzake arbeidsongevallen.

Het is nochtans belangrijk een onderscheid te maken tussen de relatie tussen de verzekeringsnemer en de verzekeringsonderneming en de relatie tussen het slachtoffer en de verzekeringsonderneming.

Wat het eerste betreft, komt het Fonds voor Arbeidsongevallen uiteraard niet tussen. De behandeling van klachten van het slachtoffer met betrekking tot de afhandeling van zijn arbeidsongeval en met betrekking tot de controle op de verplichte verzekering en ambtshalve aansluiting daarentegen behoort tot de intrinsieke taken van het Fonds.

De arbeidsongevallensector beschikt dus over een eigen systeem voor klachtenbehandeling en bemiddeling dat door het voornoemde koninklijk besluit van 21 juni 2006 niet in het gedrang moet worden gebracht.

Het nieuwe artikel 87ter moet de bevoegdheden van het FAO ter zake verduidelijken en afstemmen op het koninklijk besluit van 21 juni 2006. Dit artikel verduidelijkt zodoende dat het FAO exclusief bevoegd is voor de behandeling van klachten en verzoeken tot bemiddeling binnen het kader van zijn wettelijke opdrachten.

Het nieuwe artikel 87^{quater} maakt het mogelijk om een protocol af te sluiten om de wederzijdse uitwisseling te regelen tussen het FAO en de Ombudsdienst

médiation pour les assurances des plaintes qui relèvent des compétences respectives de l'un ou de l'autre.

2. Exposé introductif de M. Demotte, ministre des Affaires sociales et de la Santé publiques

M. Demotte, ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, indique que l'article 225, qui a été inséré par voie d'amendement à la Chambre des représentants, corrige la loi du 10 juin 2006 qui a introduit la possibilité de réduire les cotisations payées par les firmes pharmaceutiques sur le chiffre d'affaires pour les spécialités remboursables.

Cette loi prévoyait d'allouer une réduction aux firmes qui font de la recherche et du développement au niveau mondial, et cela au prorata de la valeur ajoutée qu'elles créent en Belgique. Des contacts informels avec la Commission européenne dans le cadre de la préparation de cette loi, il ressort que celle-ci n'aurait pas de problème avec la formulation proposée et que celle-ci pourrait être considérée comme une mesure générale (puisqu'elle visait toute firme faisant de la recherche dans le monde).

Des contacts postérieurs à la publication de la loi, il est cependant apparu que la Commission considère cette mesure comme incompatible avec sa politique en matière d'aides d'État (la valeur ajoutée en Belgique rend la mesure sélective pour les entreprises établies en Belgique).

La modification de la loi proposée permet d'entrer dans le cadre des aides d'État que la Commission accepte pour soutenir la recherche et le développement tout en respectant l'esprit initial de cette mesure; la mesure vise dorénavant à réduire les cotisations des firmes qui font des investissements de recherche, développement et innovation en Belgique, au prorata de ces investissements.

Ensuite, le ministre explique les articles 226 à 232 du projet en renvoyant à la justification détaillée de l'amendement, déposé à la Chambre des représentants, qui a introduit ces dispositions dans le projet (voir doc. Chambre, n° 51-2873/004, p. 9 à 17). L'introduction par la loi du 13 juillet 2006 de la notion de «soins pharmaceutiques» donnés par le pharmacien, qui reconnaît explicitement les actes intellectuels du pharmacien en tant qu'acteur de la santé, rend indispensable d'adapter également le mode de rémunération du pharmacien.

Les pharmaciens sont demandeurs de plus de reconnaissance de leurs actes intellectuels mais aussi de plus de qualité dans leur métier. C'est une opportunité qu'il fallait saisir.

Verzekeringen van de klachten die tot de respectieve bevoegdheden van de ene of de andere behoren.

2. Inleidende uiteenzetting van de heer Demotte, minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid.

De heer Demotte, minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, wijst erop dat artikel 225, dat bij amendement in de Kamer van Volksvertegenwoordigers in de tekst is ingevoegd, de wet van 10 juni 2006 verbetert waardoor de mogelijkheid werd ingevoerd voor de farmaceutische firma's om lagere heffingen te betalen op de omzet van de vergoedbare specialiteiten.

Deze wet stond een vermindering van de heffingen toe aan de firma's die wereldwijd aan onderzoek en ontwikkeling doen en wel naar rata van de toegevoegde waarde die zij in België creëren. Informele contacten met de Europese Commissie in het kader van de voorbereiding van deze wet hadden aangetoond dat er geen problemen zouden zijn met de voorgestelde formulering en dat deze als een algemene maatregel kon worden beschouwd (aangezien zij van toepassing was op iedere firma die in de wereld aan onderzoek deed).

Na bekendmaking van de wet is echter gebleken dat de Commissie deze maatregel als onverenigbaar beschouwt met haar beleid inzake staatssteun (het feit dat er een toegevoegde waarde in België is vereist, maakt dat het gaat om een selectieve maatregel voor bedrijven die in België zijn gevestigd).

De wijziging van de voorgestelde wet past in het kader van de door de Commissie aanvaarde staatssteun, die als doel heeft onderzoek en ontwikkeling te steunen maar tegelijkertijd ook trouw te blijven aan de oorspronkelijke intentie van de maatregel; voortaan is de maatregel bedoeld om de heffingen te verminderen van de firma's die investeren in onderzoek, ontwikkeling en innovatie in België, in verhouding tot die investeringen.

Vervolgens verklaart de minister de artikelen 226 tot 232 van het ontwerp door te verwijzen naar de gedetailleerde verantwoording van het amendement dat is ingediend in de Kamer van Volksvertegenwoordigers (zie Stuk Kamer, nr. 51-2873/004, blz. 9 tot 17). Doordat de wet van 13 juli 2006 het begrip «farmaceutische zorg» zorg heeft ingevoerd die door de apotheker wordt verstrekt en die de intellectuele handelingen van de apotheker in zijn hoedanigheid van beoefenaar van de gezondheidszorg erkent, wordt het ook noodzakelijk de wijze waarop de apotheker wordt vergoed, aan te passen.

De apothekers vragen om meer erkenning van hun intellectuele handelingen, maar ook om meer kwaliteit in het beroep. Het ontwerp is een kans die moet gegrepen worden.

En outre, le système de marge actuel qui lie fortement la rémunération d'un médicament à son prix n'est pas un outil optimal pour encourager la délivrance de médicaments moins chers.

La rémunération actuelle qui consiste en une marge purement économique, est donc remplacée par une rémunération composée :

— d'un honoraire fixe par délivrance, pour rémunérer les fonctions intellectuelles,

— et d'une marge calculée sur le prix ex usine du médicament, pour les fonctions matérielles, telles les frais de stockage ou de préfinancement.

Différents niveaux d'honoraires pourront être fixés par groupe de spécialités en fonction notamment de la classe ATC ou de la durée de traitement.

Le contenu de l'honoraire sera très important car il définira les tâches minimales que le pharmacien doit exécuter et tirera donc la qualité vers le haut.

Les deux composantes seront globalisées pour tout ce qui concerne la rémunération globale du secteur ou la rémunération individuelle sur chaque médicament délivré et font partie du prix public du médicament.

Un système de gestion de la rémunération annuelle du pharmacien plus performant et plus intégré à l'exercice de budgétisation annuelle de l'INAMI est également instauré.

La Commission de convention organismes assureurs-pharmaciens sera dorénavant plus impliquée. Actuellement, elle n'intervient qu'au moment de la correction via la rétribution, mais pas pour proposer une marge annuelle.

Les mécanismes de corrections pour la marge globale suivants pourront être appliqués :

— correction ponctuelle : rétribution s'il y a un risque de dépassement

— correction structurelle : diminution de l'honoraire l'année suivante pour éviter de répéter le dépassement

— pour la transition : possibilité de compléter la rémunération des pharmaciens l'année de transition si le nouveau système les a lésés; et pendant 2 ans maximum, possibilité de fixer un pourcentage de rentabilité minimum (éviter une nouvelle érosion).

Le nouveau système de rémunération à 2 composantes ne vise que les médicaments remboursables, les

De huidige margeregeling, waardoor de vergoeding van een geneesmiddel sterk wordt gekoppeld aan de prijs, is geen optimaal instrument om het verstrekken van goedkopere geneesmiddelen te bevorderen.

De huidige vergoeding, die uit een puur economische marge bestaat, wordt dus vervangen door een vergoeding die is samengesteld uit :

— een vast honorarium per verstrekking, om de intellectuele prestaties te vergoeden.

— en een marge die wordt berekend op de prijs af fabriek van het afgeleverde geneesmiddel voor de materiële prestaties, zoals de opslagkosten of de prefinanciering.

Er kunnen daarnaast verschillende niveaus van honoraria worden vastgelegd per groep specialiteiten, op basis onder andere van de ATC-klasse of de duur van de behandeling.

Wat het honorarium precies inhoudt is erg belangrijk, aangezien dit de minimumtaken van de apotheker bepaalt en dus kwaliteitsverhogend werkt.

De twee componenten zullen worden samengevoegd voor alles wat de globale vergoeding van de sector of de individuele vergoeding voor elk verstrekt geneesmiddel betreft en maken deel uit van de publieke verkoopprijs van het geneesmiddel.

Er wordt ook een performanter systeem ingevoerd voor het beheer van de jaarlijkse vergoeding van de apotheker, dat tevens beter in de jaarlijkse budgettering van het RIZIV geïntegreerd is.

De Overeenkomstencommissie van de verzekeringsinstellingen-apothekers zal hier voortaan meer bij betrokken zijn. Momenteel handelt zij alleen op het moment van de correctie via de retributie, maar niet om een jaarlijkse marge voor te stellen.

De volgende correctiemechanismen voor de globale marge kunnen worden toegepast :

— specifieke correctie : retributie als er een risico bestaat op overschrijding

— structurele correctie : verlaging van het honorarium van het volgende jaar, om te voorkomen dat de overschrijding opnieuw optreedt

— voor de overgangperiode : mogelijkheid om tijdens het overgangsjaar de vergoeding van de apothekers aan te vullen als ze door het systeem benadeeld zijn ; en gedurende maximum 2 jaar mogelijkheid om een minimaal rendabiliteitspercentage vast te leggen in % (om extra erosie te voorkomen).

Het nieuwe vergoedingssysteem met twee componenten beoogt uitsluitend de vergoedbare geneesmid-

marges actuelles ne sont pas modifiées pour les autres médicaments.

La réforme permet cependant d'allouer un honoraire par délivrance des médicaments non remboursés qui serait entièrement pris en charge par l'INAMI. En échange le pharmacien pourrait par exemple devoir enregistrer dans Pharmanet les médicaments non-remboursés qui sont consommés, ce qui améliorerait fortement la prévention des risques d'interaction entre les médicaments et permettrait de mieux se rendre compte de la consommation de certains patients (par exemple les malades chroniques).

Elle permet également de créer des honoraires spécifiques au sein de l'enveloppe budgétaire annuelle dédiée aux pharmaciens pour rémunérer des actes spécifiques liés aux médicaments remboursables afin d'encourager par exemple la délivrance rationnelle ou des conseils spécifiques. On peut par exemple décider que quelques millions de la marge annuelle ne sont pas distribués sur tous les médicaments, mais ne sont octroyés qu'aux pharmaciens qui délivrent les médicaments les moins chers en DCI.

Enfin il est important de noter que la réforme du système est neutre pour les autres acteurs, et même favorable pour le patient puisqu'elle entraînera une diminution du prix de certains génériques.

III. DISCUSSION

Mme Van de Castele dit sa satisfaction de voir figurer dans le projet les articles 226 et suivants, qui ont été insérés *in extremis* et qui répondent aux aspirations du secteur. Il s'agit, en effet, de la mise en œuvre d'un accord passé il y a plusieurs années entre le gouvernement et les pharmaciens. L'exécution s'est fait attendre aussi longtemps en raison de la difficulté des calculs, qui aboutissent à une redistribution de la masse salariale globale des pharmaciens. Il est important que cet accord ait encore été mis en œuvre avant le terme de la législation.

L'intervenante pense que le système actuel, dans lequel le revenu des pharmaciens représente un pourcentage du prix d'achat des médicaments, se serait avéré intenable à terme en raison de l'évolution vers des médicaments, d'une part, toujours meilleur marché et, d'autre part, toujours plus chers. Beaucoup de gens ignoraient que le bénéfice était plafonné à partir d'un certain montant et que ce plafonnement n'était que très partiellement compensé par le biais de la marge de financement. Lorsqu'en effet, un pharmacien doit d'abord investir dans un certain médicament, investissement pour lequel un montant de 2 000 euros

delen en voor de andere geneesmiddelen worden de huidige marges niet gewijzigd.

Door de hervorming wordt het echter mogelijk om een honorarium toe te kennen per verstrekking van niet-terugbetaalde geneesmiddelen, dat volledig ten laste wordt genomen door het RIZIV. In ruil hiervoor moet de apotheker bijvoorbeeld in het Pharmanet-systeem de niet-terugbetaalde geneesmiddelen die verbruikt worden, registreren, wat zou bijdragen tot de preventie van de risico's die ontstaan door de interactie tussen geneesmiddelen en een beter beeld zou scheppen van de consumptie van bepaalde patiënten (bvb. chronisch zieken).

Deze werkwijze houdt ook de mogelijkheid in om specifieke honoraria te creëren binnen de jaarlijkse begrotingsmiddelen die voor de apothekers bestemd zijn, om specifieke handelingen die verband houden met de terugbetaalbare geneesmiddelen te vergoeden en zo bijvoorbeeld de rationele verstrekking of het geven van specifieke raad te bevorderen. Men kan bijvoorbeeld beslissen dat een paar miljoenen van de jaarlijkse marge niet over alle geneesmiddelen worden verdeeld, maar worden toegekend aan de apothekers die de minst dure geneesmiddelen op stofnaam (International Non-proprietary Name of INN) afleveren.

Ten slotte is het nog belangrijk op te merken dat de hervorming van het systeem voor de andere actoren neutraal uitvalt en ze zelfs gunstig is voor de patiënt, aangezien de prijs van bepaalde generische geneesmiddelen zal dalen.

III. BESPREKING

Mevrouw Van de Castele drukt haar tevredenheid uit over de artikelen 226 e.v. van het ontwerp, die op de valreep werden ingevoegd, en die tegemoet komen aan de verzuchtingen van de sector. Het gaat immers over de uitvoering van een akkoord tussen de regering en de apothekers van enkele jaren geleden. De uitvoering heeft zo lang op zich laten wachten omwille van de moeilijke berekeningen, die ertoe leiden dat de globale loonmassa van de apothekers wordt herverdeeld. Het is belangrijk dat dit akkoord nog werd uitgevoerd vóór het einde van de legislatuur.

Zij meent dat het huidige systeem, waarbij het inkomen van de apothekers een percentage bedraagt van de aankoopprijs van de geneesmiddelen, op termijn onhoudbaar zou zijn gebleken omwille van de evolutie naar enerzijds steeds goedkopere en anderzijds steeds duurder geneesmiddelen. Vele mensen waren niet op de hoogte van het feit dat de winst geplafonneerd was vanaf een bepaald bedrag, dat slechts voor een klein deel werd bijgestuurd via de financieringsmarge. Wanneer een apotheker immers vooraf een investering moet doen voor een bepaald geneesmiddel — waarbij een bedrag van 2 000 euro

n'a rien d'exceptionnel, il est logique qu'une indemnisation lui soit versée à ce titre.

L'intervenante espère que la mise en œuvre de ces dispositions légales pourra se faire en étroite concertation avec les représentants des pharmaciens.

M. Vankrunkelsven aimerait savoir quelle est la proportion entre, d'une part, la rémunération générale des pharmaciens qui n'est pas liée à la vente de médicaments et, d'autre part, le revenu basé sur la vente de médicaments. Si l'on veut stimuler l'utilisation des médicaments génériques, il est souhaitable que cette seconde composante soit peu importante.

M. Demotte, ministre des Affaires sociales et de la Santé, répond que cette proportion n'est pas connue. Un groupe de travail réalise actuellement des simulations à ce sujet. Il renvoie à la justification de l'amendement n° 2 qui est à la base de ces dispositions (doc. Chambre, n° 51-2873/004), dans laquelle quelques chiffres ont déjà été mentionnés, mais il s'attend à ce que la proportion soit d'environ 1 sur 3 en moyenne.

IV. VOTE

L'ensemble des articles renvoyés à la commission a été adopté par 9 voix et 1 abstention.

Confiance a été faite au rapporteur pour la rédaction du présent rapport.

Le rapporteur,

Patrik VANKRUNKELSVEN.

La présidente,

Annemie VAN de CASTEELE.

*
* *

**Le texte adopté par la commission
est identique au texte du projet
transmis par la Chambre
des représentants
(voir le doc. Chambre, n° 51-2873/027)**

niet uitzonderlijk is — en dit pas enkele maanden nadien wordt terugbetaald door het RIZIV, is het logisch dat hiervoor een vergoeding wordt betaald.

Zij hoopt dat de verdere uitvoering van deze wettelijke bepalingen kan gebeuren in nauw overleg met de vertegenwoordigers van de apothekers.

De heer Vankrunkelsven wenst te vernemen welke de verhouding is tussen enerzijds de algemene vergoeding van de apothekers, die los staat van de verkoop van producten, en anderzijds het inkomen op basis van de verkoop van geneesmiddelen. In het belang van het stimuleren van het gebruik van generische geneesmiddelen is het wenselijk dat dit laatste deel laag is.

De heer Demotte, minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, antwoordt dat deze precieze verhouding niet bekend is. Een werkgroep maakt hiervan op dit ogenblik simulaties. Hij verwijst naar de verantwoording van het amendement nr. 2 dat aan de basis ligt van deze bepalingen (stuk Kamer, nr. 51-2873/004), waarin reeds enkele cijfergegevens werden opgenomen, maar hij verwacht dat de verhouding ongeveer gemiddeld 1 op 3 zal zijn.

IV. STEMMING

Het geheel van de aan de commissie toegewezen artikelen wordt aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Vertrouwen werd geschonken aan de rapporteur voor het opstellen van dit verslag.

De rapporteur,

Patrik VANKRUNKELSVEN.

De voorzitter,

Annemie VAN de CASTEELE.

*
* *

**De door de commissie aangenomen tekst
is dezelfde als de tekst van het door
de Kamer van volksvertegenwoordigers
overgezonden ontwerp
(zie stuk Kamer, nr. 51-2873/027)**